

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

זרה אור השלם

1. המכות עץ שלוש אמות
 ובה וארבו שחים אמות
 וקטעוהו לו
 וקטעוהו עץ ודבר אלה
 השלחן אשר לפני
 יחזקאל כב
 2. ועשית קערותי ובפתי
 קטעוהו ומקטעיו
 כן כן וזה עמוד המעשה
 אולם
 3. ואלה מידות המכות
 באמות אמה אמה וטפח
 ודק אמה אמה רחב
 גבוהה אל ששתה סביב
 ורת האחד זה זה המכות
 יחזקאל כג

הגהות הב"ח

(א) יִשְׂרָאֵל דָּרָה קְשׁוּמוֹ וְכִי
לֹא חָפִי הַשְׁמָעָה נִיב אֵלֶּה
מְגִיפִים דְּקָרָא וּקְלָ: (ב) דִּיָּה
חֹזֵק יוֹר וְרוֹחֵב הַסֵּד וְחִמְיָ
מִיָּה הַסּוֹכֵב וְהַיִּסּוּר שֶׁל:
(ג) דִּיָּה אִמָּה וְטוֹפֵחַ זָל אַחֵר
דָּרָה בְּאִתּוֹת אִמָּה:

שיטה מקובצת

[א] לבוכיזי וכצ"ל לקסן;
 [ב] שלחתי מספר בהנחתי
 ויחזיקו: הרגמתי: ג] דחי
 ויחזיקו שבת: ד] כפי האי
 שינואה כלילה וחצי יום
 היה של יחוד הקנים אל מיטתם.
 [ה] הרגמתי: ח] כיצד הוא
 נחשף: ט] שלחן ובמקרא:
 [י] הורה בן העלזן שבמקדש
 היה של וזה ולא עשפם.
 [יא] הרגמתי: יב] לבוכיזי
 [יג] מרסיה לעני הסידר:
 [יד] מסיקין הסידר:
 [טו] שבת ואצ"ל: ק] שלחן
 הקדיר: קא] יחזיקו:
 [קב] מסיבת אמה עד תחת
 מרות ואלה הכל נסחף:
 [קג] טעם הדריש: קד] דאמיתו:
 אמה נטעם

הוא לבונון. שפה קצת לשולתן ודיאלקט מקצרת: וזי חימא עלי
שיעין. דשולתן חשיבי ולא בטלי ולא מקבלי טומאה אנב ציפוי אי
לאו דהנביהין אותן: לא שנו. דגבי חיפן בשיש דרואלינן בחר ציפוי
אלא בכלי עד אכסלגוס דלא חשיב כחמסם: מהשטותין לו.

הסיבה מרובע: שולחנו של אדם מכפר
 עליו. דנותן פרוסה זו לאורחים:
 מנחה בני מילי. דעבדין קניפין א':
 ודופין. שנעבר ונילוס ונאפה
 האן דלמור בריס פירקין וקדא. קסויס
 און קניפין. מרבייאל וקדא. ליטנא
 ומוחוקן שמקשה הלחם ומחוקן
 ואלא מפי השמועה (ב):
 הלחם מנאנקיזט אלו קניס. שמנקין הלחם
 אס פסכסין בן אס הלחם
 מנקין הלחם מכסנין הקניס בין
 לחימרמה: לא סידור קניס דאורייתא.
 וואי ס'ד סידור קניס דאורייתא.
 דמפקת לעיל: אטאי לא דחי
 על גב דלין שנות
 האז עטולול לא משוס שנות
 דמיון כנונה וסומר:
 דחי עליהו שנת:
 משי לרו לקניס משוס

[illegible]

16 לכוזבין או בשלא ר' ליה "לא שנא ציפוי שאני עומד לא ששנא ולא שנא לא חיפה שימים חשיבי ולא במדבר לא שנו אלא ממדינת הים אבל כמ"ל שפיר אלא לא מסמס נמי במ"ל מא שולחן דרחמנא קרייה עץ שלש אמות נבות¹⁶ ומקצעות לו וארכו זה השולחן אשר לפני בשולחן ר' יוחנן ור' בזמן שביט המקדש קיי ועכשיו שאין בית ה' של אדם מכפר עליה זהב היו שם [וכו']¹⁷ קטינא אמר קרא [וכו']¹⁸ וקשותיו ומנקיותיו כפותיו אלו בזיכין קשות אלו קנים אשר יסך הלחם מותיב רבא נטילת דוחות את ה' דאורייתא אמאי אין ד' אמר רבא לאו מילת כלל אמר רבי עקיבא לה לעשותה מערב השבת והני נמי אפעי עליהו טעמא מאי דל הא שיעורא לא מיט נכנס מערב שבת וש' שולחן ו' ומצאי שבת של חלה ומכנים קנה ראשיה של חלה "ארבעה חלות צריכות העלינה אינה צריכה עליה משאוי התחת עיקר לפי שמונתה ע' תנן התם רבי מאיר במקדש כינוניות חוץ והסובב והיסוד רבי בנן ששה מפתים וש' רבי יוחנן ושניהם מק' מדות המזבח באמור

ת. בינוניות יהא אמה אמה וט

[illegible]

צז.

עין משפט
נר מצוה

כב א ב מ"י ק"ו מל"ג כל"ס
הלסה טו:
כד ג מ"י פ"ג מלסלת בית
הנחירה הלסה יד:
כה ד מ"י פ"ה מלסלת
תמדין ומוספין הלסה
יא:
כו ה מ"י פ"ג מלסלת בית
הנחירה הל' טו:
כז ו מ"י פ"ג מלסלת בית
הנחירה הל' ו:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

רש לקש מר ויחנן האי
חמיס בשש בצפוי עומד
במספר סל העץ וא פאלי
בצפוי שאני עומד נמי
בסל בשחופה הצפוי
לבבוי השחוק בסל העץ.
ואל אלה עומד רב האב
נמי הא' שחוק דמקדש אצו
רצפוי אינן קצוב לביט צעו
ולמטא שמוס צפוי: בכלי
עץ ששמי פארטולוט אצו
דמיו יקרינ כיכ אבל כלי
ממטוס עץ יקר רבה חשב
אלא בשלי אף צעי שחוק
אלא בשלי: שמי איבא למיטה.
וא ונמא ויחפוק לוי
צפוי שאני שחוק אצו:
דמסופר רחמנא קרייה עץ
אלא בשלי עץ דרבת

פרש בגמרא מ"ט י"ד (לסדר הכלים שהיו במקדש על גבי אֹתוֹ הַלֶּחֶם מִן הַשֶּׁלֶחַן שֶׁל טַעֲמָא דְּלֹא מִיעַשׂ לֶחֶם בְּכִי חַת מִנּוּחַת עֲלֶיהָ) אֵינָה צְרִיכָה וַיִּתְּרֶה מִמֶּנָּה: הַקֶּרֶן הַחוּצוֹב שֶׁתָּהָא כְּאוֹתָהּ שֶׁל בֵּת שֶׁשֶׁה:

(א) אלוילי ילול ותשאף דהמחמת לוי כד
 (ב) מחמת טעמו עד סבת את הריכוז שיד לתתני דלתו (דפ' ו"ט ע"ג)

בְּלִי אֲכֻסָּלוֹס. שֶׁסּ מִקּוֹס דְּכִרְקַק דֶּס חֻטְאֵת (וְחֻסָּד דִּף גֵּר). מִיִּיִּי
לֶה גְבִי עִירוֹת (פּ): שְׂאֲנִי שְׂוֹלְחֵן דִּרְחֻמָּא קִרְיָה עֵין. מִיִּמָּה
דְּכִרְקַק חוּמֵר בְּקוּדֶשׁ (מִגִּיבֵה דִף טו): מִן כָּל הַכִּלְשִׁי שְׁהִי בְּמִקְדָּשׁ טַעֲוִין
טַעֲבִילֵה חוֹן מִמּוֹחֵה הֶרֶבֶד וְהַמּוֹחֵה מִפְּנֵי שֶׁהָן כִּרְקַקֶּה דְּכִרְי
רְבִי אֲלֵימֵר וְחֻכְמִים אֲלֵימֵר מִפְּנֵי
שֶׁהָן מִזְוִין וּמִפְּרֵשׁ בְּגִמְרָא וְחֻכְמִים
מִטְמַחֲלִין מִפְּנֵי שֶׁהָן מִזְוִין וְהַטְמָח מֵה
כֵּךְ הֵא דְּרַחֲמָא קִרְיָה נִמִּי לַמּוֹחֵה
עַן דְּכִמִּי וְהַמּוֹחֵה עַן שֶׁלֶּט אֲמוֹת
וְעוֹד קִסָּה דְּהִכָּא טַעֲמֵה דְּלִיפּוֹר לֵי
בְּטֵל גְבִי שׁוֹלְחֵן וְדוֹלְבָקִי הִיכָא דִּלָּא
שִׁיר כְּלוֹס וְלֵאדִּירֵךְ לִישָׁנָא קֶאֱמֵר הַס
דְּחֻכְמִים דְּכִדְרִי רְבִי אֲלֵימֵר אֲחֵרִי
לִיֵּה מִיכָא דְּעִמָּק דְּמַטְמַחֵר לִיֵּה מַטְמַח
קִרְקַקֶּה וְלֵא מַטְמַח עַן מִשּׁוֹס דְּמִזְוִין
מִבְּטֵל בְּטִיל צִיפּוֹין גְּבִיִּיִּה וְיֵשׁ לֵךְ לְטַהֵר
מַטְמַח עַן וְיֵשׁ לֵךְ דֵּא דְּכִמִּי לַמּוֹחֵה
עַן לֵאז מִמּוֹחֵה קִרְיָה אֲלֵךְ מִמְּתַרְגֵּם
וְיִמְנָן פְּטוּרָא לִקְבֹּל מִדְּבַח וְדִלְקִי
לִישָׁנָא סַבֵּר דֹּאפִּילוֹ לֵי קִרְיָה (פ) אֲשׁוֹלְחֵן
מִ"מ מִדְּלַפְקִיָּה לְשׁוֹלְחֵן בְּלָשׁוֹן מִזְמֵה
שִׁמְעַ מִינֵה מִמּוֹחֵה נִמִּי בְּטֵל צִיפּוֹין
כְּלִיפּוֹי אֲשׁוֹלְחֵן אִי נִמִּי הִיכָּא טַעֲמָה
דְּבִטֵּל צִיפּוֹין גְּבִיִּיִּה דְּכִרְקַקֶּה הַס
טַעֲמָה דְּמַמְנִיטִין דִּלָּא כְּעִי טַעֲבִילֵה
מִזְמֵה הַנְּחֻשָׁה דְּכִמִּי מִזְמֵה דְּלִמָּה
מִזְמֵה הֶרֶבֶד דְּכִמִּי הַמְּטוּרָה וְהַמּוֹחֵה
מִדְּלַפְקִיָּה מִמּוֹחֵה ו' ל' ו' :

[illegible]

וגבולה
ח' לאומותיו (זו) והן בשל חמש דהריא לה של ששה אמה וטפח באלו:
וחיק

[illegible]

א. אולי יציל והשאיל דמימותו ה' כ"ו. ב. תחיתם נוסחו עד סופם את הדיבור שיהי